แผนพัฒนาท้องถิ่น

(พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

เทศบาลตำบลหนองไผ่

อำเภอนาดูน จังหวัดมหาสารคาม

คำนำ

พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๕๐ และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ หมวด ๒ มาตรา ๑๖(๑) ประกอบกับระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์ปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาของตนเอง แผนพัฒนาท้องถิ่น หมายถึง แผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ได้กำหนดวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย และกลยุทธ์ โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล แผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนชุมชน อันเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงานโครงการพัฒนาที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี ซึ่งมีความต่อเนื่องและเป็นแผนก้าวหน้า และรวมถึงการเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงแผนพัฒนาท้องถิ่น

เทศบาลตำบลหนองไผ่ ได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ตามแนวทางหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๑.๓/ว ๗๔๖๗ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๓ ข้อ ๓ ว่าด้วยแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ซึ่งเทศบาลตำบลหนองไผ่ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ของเทศบาลตำบลหนองไผ่ จะเป็นแนวทางในการพัฒนาท้องถิ่นที่มีประสิทธิภาพและตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริงต่อไป

งานวิเคราะห์นโยบายและแผน
เทศบาลตำบลหนองไผ่

สารบัญ

เรื่อง		หน้า
ส่วนที่ ๑	**สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน**	
	๑. ด้านกายภาพ	๑
	๒. ด้านการเมือง/การปกครอง	๒
	๓. ประชากร	๔
	๔. สภาพทางสังคม	๕
	๕. ระบบบริการพื้นฐาน	๕
	๖. ระบบเศรษฐกิจ	๖
	๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม	๖
	๘. ทรัพยากรธรรมชาติ	๘
ส่วนที่ ๒	**ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**	
	๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนามหภาค	๑๐
	๒. ยุทธศาสตร์ของเทศบาลตำบลหนองไผ่	๒๖
	๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น	๓๓
ส่วนที่ ๓	**การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ**	
	๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน	๓๘
	๒. บัญชีโครงการพัฒนา	๓๙
ส่วนที่ ๔	**การติดตามและประเมินผล**	
	๑. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์	๑๓๘
	๒. การติดตามและประเมินผลโครงการ	๑๓๙
	๓. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่น	๑๔๑
	๔. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต	๑๔๔

ส่วนที่ ๑
สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. วิเคราะห์สภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของตำบลหนองไผ่ โดยสังเขป

ตำบลหนองไผ่ เป็นตำบลหนึ่งในอำเภอนาดูน จังหวัดมหาสารคาม ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของที่ว่าการอำเภอนาดูน มีระยะทางห่างจากที่ว่าการอำเภอนาดูน ประมาณ ๑๒ กิโลเมตร มีระยะทางห่างจากตัวจังหวัดมหาสารคาม ประมาณ ๕๕ กิโลเมตร มีเนื้อที่ ๒๙ ตารางกิโลเมตร หรือ ๑๘,๑๒๕ ไร่ โดยมีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ตำบลต่างๆ ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดกับเขต	ตำบลหัวเรือ	อำเภอวาปีปทุม	จังหวัดมหาสารคาม
ทิศใต้	ติดกับเขต	ตำบลกู่สันตรัตน์	อำเภอนาดูน	จังหวัดมหาสารคาม
ทิศตะวันออก	ติดกับเขต	ตำบลดอกล้ำ	อำเภอปทุมรัตต์	จังหวัดร้อยเอ็ด
ทิศตะวันตก	ติดกับเขต	ตำบลดงยาง	อำเภอนาดูน	จังหวัดมหาสารคาม

แผนที่ตำบลหนองไผ่

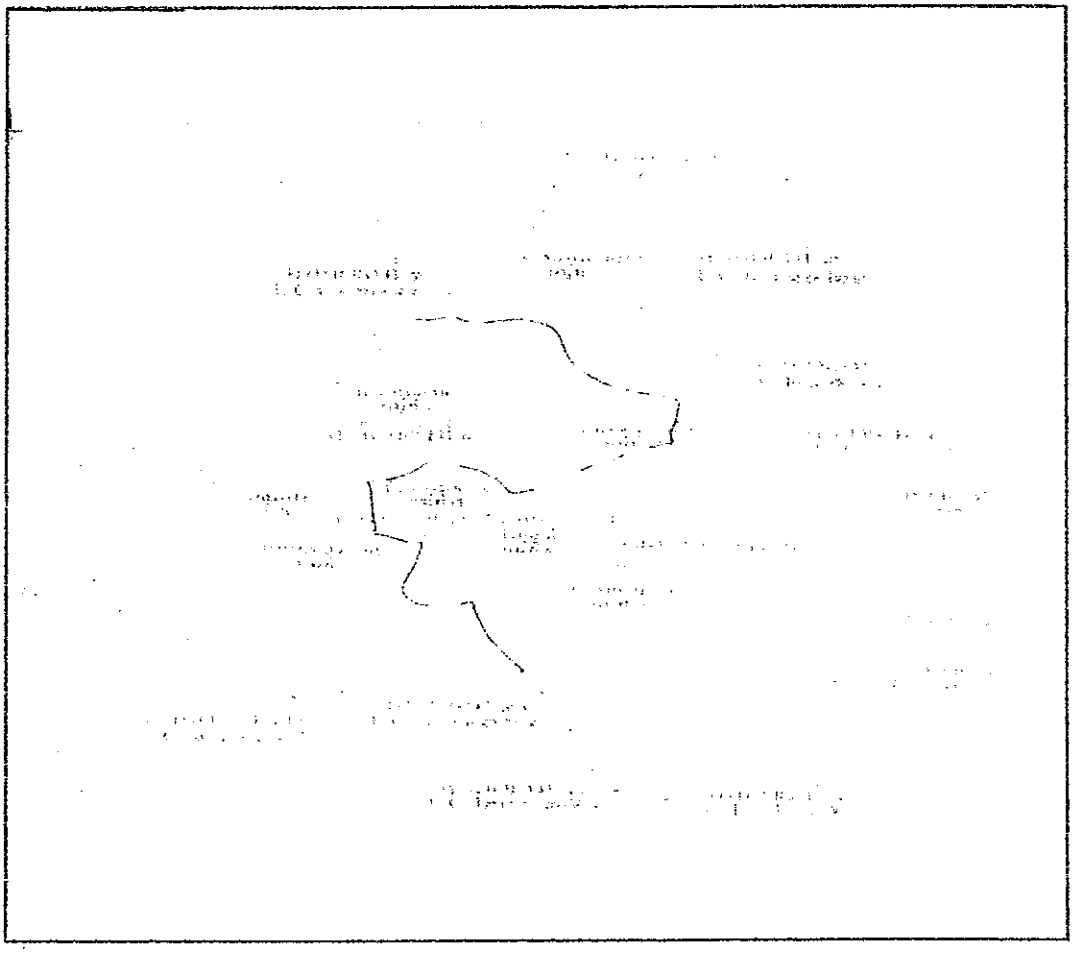

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

พื้นที่ทางกายภาพส่วนใหญ่เป็นที่ราบ เหมาะแก่การทำเกษตรกรรม โดยเฉพาะการทำนาข้าว ไม่มีภูเขาและแม่น้ำไหลผ่าน มีเฉพาะลำห้วยและอ่างเก็บน้ำขนาดเล็ก ขนาดกลาง พื้นที่บางส่วนเป็นพื้นที่ป่าชุมชนและที่สาธารณประโยชน์

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศเป็นแบบลมมรสุมเมืองร้อน กล่าวคือ ในช่วงที่มีรมมรสุมฤดูร้อนจะได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ที่พัดมาจากมหาสมุทรอินเดีย และจะมีลักษณะฝนตกสลับกับอากาศแห้ง มี ๓ ฤดู คือ ฤดูร้อน ฤดูฝน ฤดูหนาว

๑.๔ ลักษณะของดิน

ลักษณะของดินในพื้นที่ตำบลหนองไผ่ จัดอยู่ในกลุ่มชุดดินที่ ๑๗ (ชุดร้อยเอ็ด) เป็นกลุ่มดินที่มีเนื้อดินบนเป็นดินร่วนปนทรายหรือดินร่วนเหนียว มีสีเทาหรือสีน้ำตาลอ่อนพบจุดปะพวกสีน้ำตาล สีเหลือง สีแดงปะปน

๒. โครงสร้างพื้นฐานการปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

ตำบลหนองไผ่ ประกอบด้วย จำนวนหมู่บ้าน ๘ หมู่บ้าน และแบ่งออกเป็น ๒ เขต ดังนี้

หมู่ที่	เขตเลือกตั้ง	ชื่อหมู่บ้าน	ผู้นำหมู่บ้าน	
			ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง
๑	๒	บ้านหนองไผ่	นายสมพงษ์ ปาสาบุตร	กำนันตำบลหนองไผ่
๒	๑	บ้านลิ้นฟ้า	นายทองสา สำเภาทอง	ผู้ใหญ่บ้าน
๓	๒	บ้านโนนเห็ดไค	นายศรายุทธ กะกุลนิตย์	ผู้ใหญ่บ้าน
๔	๒	บ้านหนองบัวคู	นายอิทธิพล บัวศรี	ผู้ใหญ่บ้าน
๕	๑	บ้านด้ามขวาน	นางปารมี ดาลาศ	ผู้ใหญ่บ้าน
๖	๑	บ้านหนองนกคู่	นางวิมาลา ลัดสุ	ผู้ใหญ่บ้าน
๗	๑	บ้านอิเลิ้ง	นายคำสิงห์ อาจวาที	ผู้ใหญ่บ้าน
๘	๒	บ้านหนองบัวน้อย	นางปาริฉัตร กำพรม	ผู้ใหญ่บ้าน

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลประชากรและครัวเรือน ปี พ.ศ. ๒๕๖๔

ประชากรทั้งสิ้น จำนวน ๓,๘๓๙ คน แยกเป็นชาย ๑,๙๑๐ คน หญิง ๑,๙๒๙ คน มีความหนาแน่นเฉลี่ย ๑๓๒.๓๘ คน ต่อ ตารางกิโลเมตร (ข้อมูลจากสำนักทะเบียน อ.นาดูน จ.มหาสารคาม ณ สิงหาคม ๒๕๖๔)

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ประชากร			หลังคาเรือน	กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน
		ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)		
๑	หนองไผ่	๒๗๐	๒๘๓	๕๕๓	๑๕๗	นายสมพงษ์ ปาสาบุตร
๒	ลิ้นฟ้า	๓๑๗	๒๙๔	๖๑๑	๑๖๕	นายทองสา สำเภาทอง
๓	โนนเห็ดไค	๓๓๒	๓๓๖	๖๖๘	๑๘๖	นายศรายุทธ กะกุลนิตย์
๔	หนองบัวคู	๓๑๐	๒๙๗	๖๐๗	๑๔๘	นายอิทธิพล บัวศรี
๕	ด้ามขวาน	๑๓๕	๑๕๕	๒๙๐	๗๓	นางปารมี ดาลาศ
๖	หนองนกคู่	๒๘๔	๒๘๖	๕๗๐	๑๕๓	นางวิมาลา ลัดสุ
๗	อิเลิ้ง	๑๙๐	๒๐๐	๓๙๐	๙๘	นายคำสิงห์ อาจวาที
๘	หนองบัวน้อย	๗๒	๗๘	๑๕๐	๔๙	นางปาริฉัตร กำพรม
รวม		๑,๙๑๐	๑,๙๒๙	๓,๘๓๙	๑,๐๒๙	

๓.๒ ข้อมูลประชากรและครัวเรือน เปรียบเทียบย้อนหลัง ๓-๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔)

ปี พ.ศ.	จำนวน	หมู่ ๑	หมู่ ๒	หมู่ ๓	หมู่ ๔	หมู่ ๕	หมู่ ๖	หมู่ ๗	หมู่ ๘	รวม
๒๕๖๐	ครัวเรือน	๑๕๓	๑๖๓	๑๗๘	๑๔๔	๗๓	๑๕๐	๙๓	๔๘	๑,๐๐๒
	ประชากร (ชาย)	๒๗๐	๓๓๔	๓๓๕	๓๑๗	๑๕๐	๒๘๓	๑๙๓	๘๒	๑,๙๕๔
	ประชากร (หญิง)	๒๘๔	๓๐๙	๓๓๔	๓๑๐	๑๕๕	๒๙๐	๑๙๑	๗๙	๑,๙๕๒
	ประชากร (รวม)	๕๕๔	๖๔๓	๖๖๙	๖๒๗	๒๙๕	๕๗๓	๓๘๔	๑๖๑	๓,๙๐๖
๒๕๖๑	ครัวเรือน	๑๕๔	๑๖๔	๑๗๙	๑๔๕	๗๓	๑๕๐	๙๖	๔๘	๑,๐๐๙
	ประชากร (ชาย)	๒๗๒	๓๒๗	๓๔๑	๓๑๔	๑๓๘	๒๘๖	๑๘๙	๗๖	๑,๙๔๓
	ประชากร (หญิง)	๒๘๖	๒๙๙	๓๔๕	๓๑๐	๑๕๔	๒๘๕	๑๙๗	๘๑	๑,๙๕๗
	ประชากร (รวม)	๕๕๘	๖๒๖	๖๘๖	๖๒๔	๒๙๒	๕๗๑	๓๘๖	๑๕๗	๓,๙๐๐
๒๕๖๒	ครัวเรือน	๑๕๖	๑๖๕	๑๗๙	๑๔๗	๗๓	๑๕๑	๙๖	๔๘	๑,๐๑๕
	ประชากร (ชาย)	๒๗๓	๓๒๗	๓๓๔	๓๑๔	๑๓๘	๒๘๗	๑๙๐	๗๖	๑,๙๓๙
	ประชากร (หญิง)	๒๘๖	๒๙๘	๓๔๐	๓๐๒	๑๕๔	๒๙๐	๒๐๐	๘๑	๑,๙๕๑
	ประชากร (รวม)	๕๕๙	๖๒๕	๖๗๔	๖๑๖	๒๙๒	๕๗๗	๓๙๐	๑๕๗	๓,๘๙๐
๒๕๖๓	ครัวเรือน	๑๕๖	๑๖๕	๑๘๓	๑๔๗	๗๓	๑๕๑	๙๘	๔๘	๑,๐๒๑
	ประชากร (ชาย)	๒๗๐	๓๑๗	๓๓๓	๓๑๒	๑๓๖	๒๘๒	๑๙๒	๗๔	๑,๙๑๖
	ประชากร (หญิง)	๒๘๔	๒๙๓	๓๓๖	๒๙๙	๑๕๖	๒๘๒	๑๙๘	๘๐	๑,๙๒๘
	ประชากร (รวม)	๕๕๔	๖๑๐	๖๖๙	๖๑๑	๒๙๒	๕๖๔	๓๙๐	๑๕๔	๓,๘๔๙
๒๕๖๔	ครัวเรือน	๑๕๗	๑๖๕	๑๘๖	๑๔๘	๗๓	๑๕๓	๙๘	๔๙	๑,๐๒๙
	ประชากร (ชาย)	๒๗๐	๓๑๗	๓๓๒	๓๑๐	๑๓๕	๒๘๔	๑๙๐	๗๒	๑,๙๑๐
	ประชากร (หญิง)	๒๘๓	๒๙๔	๓๓๖	๒๐๗	๑๕๕	๒๘๖	๒๐๐	๗๘	๑,๙๒๙
	ประชากร (รวม)	๕๕๓	๖๑๑	๖๖๘	๖๐๗	๒๙๐	๕๗๐	๓๙๐	๑๕๐	๓,๘๓๙

*** อ้างอิงข้อมูลจากกรมการปกครอง https://stat.bora.dopa.go.th/

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

- โรงเรียนประถมศึกษา	๓ แห่ง
- โรงเรียนมัธยมศึกษา (ขยายโอกาส)	๑ แห่ง
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนวัยเรียน	๑ แห่ง
- ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน	๘ แห่ง

๔.๒ สาธารณสุข

- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพชุมชนตำบลหนองไผ่	๑ แห่ง
- อาสาสมัครสาธารณสุขตำบลหนองไผ่	๙๙ คน
- อาสาสมัครการแพทย์ฉุกเฉินเทศบาลตำบลหนองไผ่	๔ คน

๔.๓ อาชญากรรม

ในเขตพื้นที่ตำบลหนองไผ่ ไม่มีปัญหาอาชญากรรมร้ายแรง โดยทั่วไปเป็นปัญหาเล็กๆ น้อยๆ เช่น การทะเลาะวิวาท การลักขโมย การพนัน เป็นต้น

๔.๔ ยาเสพติด

ในเขตพื้นที่ตำบลหนองไผ่ ไม่ค่อยพบปัญหาด้านการระบาดของยาเสพติดในระดับที่รุนแรงมากนัก และตำบลหนองไผ่ มีชุดปฏิบัติการประจำตำบลเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด เป็นแกนหลักในการขับเคลื่อนพลังมวลชน มุ่งเอาชนะยาเสพติดให้ได้อย่างยั่งยืน

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

เทศบาลตำบลหนองไผ่ มีนโยบายดูแลผู้สูงอายุ, ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาสในพื้นที่ตำบล เช่น ดูแลเกี่ยวกับสวัสดิการต่างๆ, ดูแลผู้ป่วยติดเตียง, เยี่ยมบ้านผู้สูงอายุและผู้ป่วยติดเตียง และสร้างบ้านให้กับผู้ด้อยโอกาส เป็นต้น

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

- ถนนทางหลวงแผ่นดินที่ตัดผ่านพื้นที่ตำบลหนองไผ่ มี ๑ สาย คือ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๔๐ เส้นทาง วาปีปทุม – พยัคฆภูมิพิสัย ระยะทางผ่านตำบลหนองไผ่ ประมาณ ๓ กิโลเมตร
- ถนนในเขตรับผิดชอบของเทศบาลตำบลหนองไผ่ ประกอบด้วย

๑) ถนนลาดยาง (เชื่อมกับถนนทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๒๐๔๐ ช่วงปากทางเข้าบ้านลิ้นฟ้า หมู่ ๒ และบ้านหนองนกคู่ หมู่ ๖) มีจำนวน ๑ สาย

๒) ถนนเชื่อมระหว่างหมู่บ้าน ส่วนใหญ่จะเป็นคอนกรีตเสริมเหล็ก (คสล.) จำนวนอย่างน้อยร้อยละ ๘๐

๓) ส่วนที่เหลือจะเป็นถนนดินและถนนลูกรัง

๕.๒ การไฟฟ้า

ตำบลหนองไผ่มีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือน แต่ปัจจุบันมีการขยายตัวของชุมชนไปตั้งที่อยู่อาศัยตามที่นาเพื่อทำการเกษตร ทำให้ไฟฟ้าและแสงสว่างเวลาค่ำคืนยังมีไม่ทั่วถึงและไม่เพียงพอ ดังนั้นประชาชนตำบลหนองไผ่ ยังมีความต้องการที่จะขยายเขตไฟฟ้าเพิ่มเติมเพื่อใช้ประโยชน์ทางด้านการเกษตร และการปศุสัตว์

๕.๓ การประปา

ระบบประปาภายในเขตตำบลหนองไผ่ เป็นระบบประปาหมู่บ้าน มีคณะกรรมการหมู่บ้านเป็นผู้บริหารจัดการเอง ระบบประปาในพื้นที่ตำบลหนองไผ่มักประสบปัญหา คือ น้ำสกปรก และยังไม่เพียงพอต่อความต้องการสำหรับอุปโภค-บริโภค โดยเฉพาะอย่างยิ่งในฤดูแล้ง

๕.๔ โทรศัพท์

ปัจจุบันครัวเรือนทุกหมู่บ้าน ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ใช้อำนวยความสะดวกเป็นส่วนใหญ่

๕.๕ ระบบโลจิสติกส์ (Logistics) หรือขนส่ง

ปัจจุบันประชาชนตำบลหนองไผ่ ใช้บริการไปรษณีย์ประจำอำเภอนาดูน อยู่ห่างจากตำบลหนองไผ่ประมาณ ๘ กิโลเมตร และใช้บริการขนส่งของเอกชน (บริการรถขนส่งเคอรี่) อยู่ห่างจากตำบลหนองไผ่ประมาณ ๘ กิโลเมตร และอยู่ใกล้ๆ กับไปรษณีย์อำเภอนาดูน

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

อาชีพเกษตรกรรม ถือเป็นอาชีพหลักของประชาชนในเขตตำบลหนองไผ่ โดยพืชหลักที่นิยมปลูก คือ ข้าว

๖.๒ การประมง

เนื่องจากตำบลหนองไผ่ ไม่มีแหล่งน้ำขนาดใหญ่ แหล่งน้ำธรรมชาติไหลผ่าน และไม่มีแหล่งน้ำขนาดใหญ่ที่ขุดลอกเอง ดังนั้น การประมงส่วนใหญ่จึงเป็นเพียงเพื่อบริโภคในครัวเรือนเท่านั้น เช่น การเลี้ยงปลา เลี้ยงกบ เป็นต้น

๖.๓ การปศุสัตว์

การทำปศุสัตว์ในเขตพื้นที่ตำบลหนองไผ่ เป็นการเลี้ยงตามธรรมชาติ ยังไม่มีการจัดการในรูปแบบของฟาร์มอย่างจริงจัง สัตว์เลี้ยงที่ได้รับความนิยม ได้แก่ โค กระบือ สุกร ไก่ เป็ด เป็นต้น

๖.๔ การบริการ

- ร้านซ่อมรถจักรยานยนต์	จำนวน ๑ แห่ง
- ร้านซ่อมรถยนต์	จำนวน ๑ แห่ง
- บริการติดตั้ง ซ่อมบำรุงแอร์บ้าน	จำนวน ๑ แห่ง
- บริการร้านเสริมสวย	จำนวน ๑ แห่ง
- เสารับสัญญาณโทรศัพท์	จำนวน ๒ แห่ง
- โรงสีข้าว	จำนวน ๔ แห่ง

๖.๕ การท่องเที่ยว

ปัจจุบันยังไม่มีแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ตำบลหนองไผ่

๖.๖ อุตสาหกรรม

- มีโรงงานทอผ้าขนาดเล็ก มีพนักงานประมาณ ๑๐ คน ตั้งอยู่ที่บ้านหนองนกคู่ หมู่ ๖ ตำบลหนองไผ่ อำเภอนาดูน จังหวัดมหาสารคาม
- มีโรงเชือดไก่ขนาดเล็ก มีพนักงานประมาณ ๑๐ คน ตั้งอยู่ที่บ้านหนองนกคู่ หมู่ ๖ ตำบลหนองไผ่ อำเภอนาดูน จังหวัดมหาสารคาม

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

- กลุ่มทอผ้าเช็ดเท้า ตั้งอยู่ หมู่ ๑
- กลุ่มทอผ้าไหม ตั้งอยู่ หมู่ ๑
- กลุ่มทอผ้าไหม ตั้งอยู่ หมู่ ๔
- กลุ่มข้าวอินทรีย์ ตั้งอยู่ หมู่ ๔
- กลุ่มเสื้อปักลายมือ ตั้งอยู่ หมู่ ๔

๖.๘ แรงงาน

สถานการณ์ด้านแรงงานส่วนใหญ่เป็นแรงงานในภาคการเกษตร ซึ่งส่วนใหญ่จะมีการแปรผันไปตามฤดูกาลเพาะปลูกและฤดูกาลเก็บเกี่ยว ส่วนในภาคอุตสาหกรรมและบริการ จะเป็นลักษณะของอุตสาหกรรมในครัวเรือน หรืออุตสาหกรรมขนาดเล็ก ซึ่งข้อมูลด้านแรงงานไม่มีความแน่นอน ส่วนใหญ่จะเป็นการจ้างงานค่าแรงรายวัน

๗. สังคม ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ โดยมีข้อมูลศาสนสถาน ดังนี้

- วัดผลิวัน ตั้งอยู่บ้านหนองไผ่ หมู่ ๑
- วัดสระเกษลิ้นฟ้าหนองนกคู่ ตั้งอยู่ระหว่างบ้านลิ้นฟ้า หมู่ ๒ กับ บ้านหนองนกคู่ หมู่ ๖
- วัดบ้านโนนเห็ดไค ตั้งอยู่บ้านโนนเห็ดไค หมู่ ๓
- วัดโพธิ์ธาราม ตั้งอยู่บ้านหนองบัวคู หมู่ ๔
- วัดดาวประดิษฐ์ ตั้งอยู่ระหว่างบ้านด้ามขวาน หมู่ ๕ กับ บ้านหนองบัวน้อย หมู่ ๘
- วัดเวฬุวัน ตั้งอยู่บ้านอิเลิ้ง หมู่ ๗

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

ตำบลหนองไผ่ มีประเพณีตามวิถีของชาวอีสานทั่วไป คือ ประเพณีฮีตสิบสอง คองสิบสี่ ได้แก่

๑) เดือนอ้าย บุญเข้ากรรม บุญเข้ากรรมเป็นกิจกรรมของสงฆ์ เรียกว่า เข้าปริวาสกรรม

๒) เดือนยี่ บุญคูณลาน การทำบุญคูณลาน จะทำเมื่อเก็บเกี่ยวข้าวแล้วเสร็จ

๓) เดือนสาม บุญข้าวจี่ เป็นการทำบุญในช่วงเทศกาลวันมาฆบูชา ชาวบ้านจะมาร่วมกันทำบุญตักบาตรในตอนเช้า ตอนค่ำจะมีการเวียนเทียนรอบพระอุโบสถ ชาวบ้านจัดเตรียมข้าวจี่แล้วนำไปถวายพระภิกษุสามเณรที่วัด เมื่อพระฉันเสร็จแล้วมีการฟังเทศน์ฉลองข้าวจี่และรับพร

๔) **เดือนสี่ บุญพระเวส** (บุญพระเวสสันดรหรือบุญมหาชาติ) คำนี้ออกเสียงว่า ผะเหวด เป็นสำเนียงของชาวอีสานที่มาจากคำว่า พระเวส ซึ่งหมายถึงพระเวสสันดร การทำบุญผะเหวด เป็นการทำบุญและฟังเทศน์เรื่องพระเวสสันดรชาดก หรือเทศน์มหาชาติ ซึ่งมีจำนวน ๑๓ กัณฑ์

๕) **เดือนห้า บุญสงกรานต์** (บุญสรงน้ำ) เป็นการทำบุญวันขึ้นปีใหม่ของไทยแต่โบราณ นิยมทำในเดือนห้าเริ่มตั้งแต่วันที่ ๑๓ เมษายนถึงวันที่ ๑๕ เมษายน

๖) **เดือนหก บุญบั้งไฟ** บุญบั้งไฟเป็นงานสำคัญของชาวอีสานก่อนลงมือทำนา ด้วยความเชื่อว่าเป็นการขอฝนเพื่อให้ฝนตกต้องตามฤดูกาล ข้าวกล้าในนาอุดมสมบูรณ์ ประชาชนอยู่อย่างมีความสุข

๗) **เดือนเจ็ด บุญชำฮะ** (บุญชำระ) เป็นการทำบุญเพื่อชำระล้างสิ่งที่ไม่ดีเป็นเสนียดจัญไรอันจะทำให้เกิดความเดือดร้อนแก่บ้านเมือง เป็นการปัดเป่าความชั่วร้ายให้ออกจากหมู่บ้าน

๘) **เดือนแปด บุญเข้าพรรษา** การเข้าพรรษาเป็นกิจของภิกษุสามเณรที่จะต้องอยู่เป็นประจำในวัดใดวัดหนึ่งตลอด ๓ เดือน กำหนดเอาตั้งแต่วันแรม ๑ ค่ำ เดือน ๘ ถึงวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๑ ห้ามมิให้พระภิกษุสามเณรไปพักแรมคืนที่อื่น

๙) **เดือนเก้า บุญข้าวประดับดิน** เป็นการทำบุญเพื่ออุทิศส่วนกุศลให้แก่ญาติมิตรที่ล่วงลับไปแล้ว เมื่อถึงวันแรม ๑๔ ค่ำ เดือน ๙ ชาวบ้านพากันทำข้าวปลาอาหารคาวหวานพร้อมหมากพลูตั้งแต่เช้ามืดห่อใส่ใบตองเรียกว่า ข้าวประดับดิน นำไปวางไว้ตามโคนต้นไม้ในบริเวณวัด เพื่อให้ผู้ที่ล่วงลับไปแล้วนั้นมากิน

๑๐) **เดือนสิบ บุญข้าวสาก** เป็นการทำบุญเพื่ออุทิศส่วนกุศลให้ผู้ตาย โดยมีการทำสลากให้พระจับเพื่อที่จะได้ถวายของตามสลากนั้น

๑๑) **เดือนสิบเอ็ด บุญออกพรรษา** จัดทำในวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๑ เป็นการทำบุญที่สืบเนื่องมาจากบุญเข้าพรรษาในเดือนแปด ที่พระภิกษุสามเณรได้เข้าพรรษาเป็นเวลานานถึง ๓ เดือน ดังนั้น ในวันที่ครบกำหนดพระภิกษุสามเณรเหล่านั้นจะมารวมกันทำพิธีออกพรรษา ปวารณา

๑๒) **เดือนสิบสอง บุญกฐิน** เป็นการถวายผ้าจีวรแด่พระสงฆ์ที่จำพรรษาครบ ๓ เดือน งานบุญนี้มีระยะเวลาทำตั้งแต่วันแรม ๑ ค่ำ เดือน ๑๑ จนถึงวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๒

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

- ภาษาอีสาน ร้อยละ ๙๙.๙๕
- ภาษาอื่นๆ ร้อยละ ๐.๐๕

๗.๔ OTOP สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

- พรมเช็ดเท้า หมู่ ๑
- ผ้าไหมทอ หมู่ ๑ และ หมู่ ๔
- เสื้อปักลายมือ หมู่ ๔

๘ ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ ทรัพยากร น้ำ

แหล่งน้ำในพื้นที่ตำบลหนองไผ่ ส่วนใหญ่เป็นแหล่งน้ำที่ขุดขึ้น เป็นหนองน้ำประจำหมู่บ้าน เพื่อใช้อุปโภค-บริโภค แต่ไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้มาก เนื่องจากมีลักษณะตื้นเขินทำให้กักเก็บน้ำได้น้อย ไม่เพียงพอต่อการอุปโภค-บริโภคภายในหมู่บ้านได้ตลอดทั้งปี

๘.๒ ทรัพยากร ป่าไม้

พื้นที่ตำบลหนองไผ่ จะเป็นพื้นที่นาเสียส่วนใหญ่ จะเป็นลักษณะพื้นที่โล่งไม่ค่อยมีต้นไม้ใหญ่ พื้นที่ป่าจะมีน้อยมาก ส่วนที่มีก็มีบ้างเป็นหย่อมๆ ต้นไม้ก็มีไม่มาก

****

ส่วนที่ ๒
ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับต่างๆ

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐)

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิธีการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ ในการติดตาม การตรวจสอบ และการประเมินผล รวมทั้งกำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการจัดทำ ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านต่างๆ รวม ๖ คณะอันประกอบด้วย คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อรับผิดชอบในการดำเนินการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ตลอดจนได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวางเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

สถานการณ์ แนวโน้ม วิสัยทัศน์ และเป้าหมายในการพัฒนาประเทศ

๑. บทนำ

การพัฒนาประเทศไทยนับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ เป็นต้นมาได้ส่งผลให้ประเทศมีการพัฒนาในทุกมิติ ทั้งในด้านเศรษฐกิจที่ประเทศไทยได้รับการยกระดับเป็นประเทศในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลาง ในด้านสังคมที่มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนส่งผลให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากการเป็นประเทศยากจน และในด้านสิ่งแวดล้อมที่ประเทศไทยมีข้อได้เปรียบในความหลากหลายเชิงนิเวศ อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังมีความท้าทายต่อการพัฒนาที่สำคัญ อาทิ อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี ๒๕๖๐ ที่ร้อยละ ๓.๙ ถือว่าอยู่ในระดับต่ำกว่าศักยภาพ เมื่อเทียบกับร้อยละ ๖.๐ ต่อปีในช่วงเวลาเกือบ ๖ ทศวรรษที่ผ่านมา โดยมีสาเหตุหลักจากการชะลอตัวของการลงทุนภายในประเทศและสถานการณ์เศรษฐกิจโลกที่ยังไม่ฟื้นตัวได้เต็มที่โครงสร้างเศรษฐกิจไทยที่ยังไม่สามารถขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมได้อย่างเต็มประสิทธิภาพภาคบริการและภาคเกษตรมีผลิตภาพการผลิตในระดับต่ำ ขาดการนำเทคโนโลยีเข้ามาเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ประกอบกับแรงงานไทยยังมีปัญหาเรื่องคุณภาพและสมรรถนะที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการในการขับเคลื่อนการพัฒนาของประเทศ

นอกจากนั้น ศักยภาพและคุณภาพของประชากรไทยทุกช่วงวัยยังคงเป็นปัจจัยท้าทายสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ แม้ว่าการเข้าถึงระบบบริการสาธารณะ การศึกษา บริการสาธารณสุข โครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคมอื่น ๆ ของคนไทยมีความครอบคลุมเพิ่มมากขึ้น แต่ยังคงมีปัญหาเรื่องคุณภาพการให้บริการที่มีมาตรฐานแตกต่างกันระหว่างพื้นที่ ซึ่งเป็นหนึ่งในสาเหตุหลักที่ทำให้ประเทศไทยยังคงมีปัญหาความเหลื่อมล้ำในหลายมิติ ขณะที่ปัญหาด้านความยากจนยังคงเป็นประเด็นท้าทายในการยกระดับการพัฒนาประเทศให้ประชาชนมีรายได้สูงขึ้นและแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำอย่างยั่งยืน ขณะเดียวกันการวางกลยุทธ์ระยะยาวในการฟื้นฟู การใช้ และการรักษาทรัพยากรอย่างบูรณาการเพื่อการพัฒนาประเทศที่ผ่านมายังขาดความชัดเจน ส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศยังมีปัญหาการใช้อย่างสิ้นเปลืองและเสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็ว

ทั้งนี้ ปัญหาดังกล่าวข้างต้นมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ การพัฒนาประเทศขาดความต่อเนื่องและความยืดหยุ่นในการตอบสนองต่อความต้องการและปัญหาของประชาชน ขณะที่ความมั่นคงภายในประเทศยังมีหลายประเด็นที่ต้องเสริมสร้างให้เกิดความเข้มแข็ง ลดความขัดแย้งทางความคิดและอุดมการณ์ที่มีรากฐานมาจากความเหลื่อมล้ำ ความไม่เสมอภาค การขาดความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม และปัญหาการขาดเสถียรภาพทางการเมืองตลอดจนส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจให้เกิดความรักและความสามัคคี

ในขณะเดียวกัน การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่มีสัดส่วนประชากรวัยแรงงานและวัยเด็กที่ลดลงและประชากรสูงอายุที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จะเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่จะทำให้การพัฒนาประเทศในมิติต่าง ๆ มีความท้าทายมากขึ้น ทั้งในส่วนของเสถียรภาพทางการเงินการคลังของประเทศในการจัดสวัสดิการเพื่อดูแลผู้สูงอายุที่เพิ่มสูงขึ้น การลงทุนและการออม การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ความมั่นคงทางสังคม การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนซึ่งจะเป็นประเด็นท้าทายต่อการขับเคลื่อนประเทศไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว

๒. ปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศ

แม้ว่าประเทศไทยจะมีตำแหน่งที่ตั้งที่สามารถเป็นศูนย์กลางในการเชื่อมโยงในภูมิภาคและเป็นประตูสู่เอเชีย แต่การที่มีอาณาเขตติดกับประเทศเพื่อนบ้านหลายประเทศ ทำให้ปัญหาด้านเขตแดนกับประเทศเพื่อนบ้านยังคงเป็นความท้าทายด้านความมั่นคงในอนาคต นอกจากนี้ ประเทศไทยยังคงต้องให้ความสำคัญกับปัญหาด้านความมั่นคงอื่นๆ ที่มีความซับซ้อน ละเอียดอ่อน และมีความเชื่อมโยงกันหลายมิติที่อาจเป็นประเด็นท้าทายต่อการสร้างบรรยากาศความไว้วางใจระหว่างรัฐกับประชาชนและระหว่างประชาชนกับประชาชน ซึ่งรวมถึงการสร้างความสามัคคีของคนในชาติที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างกลุ่มประชากรไทยที่มีแนวคิดและความเชื่อที่แตกต่างกันอย่างยั่งยืนนอกจากนี้ การขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทของประเทศมหาอำนาจ ที่อาจก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่ระบบหลายขั้วอำนาจ หรือเกิดการย้ายขั้วอำนาจทางเศรษฐกิจ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศในอนาคต ขณะที่องค์กรที่ไม่ใช่รัฐ อาทิ องค์การระหว่างประเทศ และบรรษัทข้ามชาติ จะมีบทบาทมากขึ้นในการกำหนดกฎ ระเบียบทิศทางความสัมพันธ์และมาตรฐานสากลต่างๆ ทั้งในด้านความมั่นคง และเศรษฐกิจ รวมทั้งการรวมกลุ่มเศรษฐกิจและการเปิดเสรีในภูมิภาคที่นำไปสู่ความเชื่อมโยงในทุกระบบ อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านอาชญากรรมข้ามชาติและเศรษฐกิจนอกระบบ รวมทั้งปัญหายาเสพติด การค้ามนุษย์ และการลักลอบเข้าเมือง

ในทางกลับกัน ความเปลี่ยนแปลงจากโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ได้รับการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดจะก่อให้เกิดนวัตกรรมอย่างพลิกผัน อาทิ เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ อินเทอร์เน็ตในทุกสิ่ง การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ หุ่นยนต์และโดรน เทคโนโลยีพันธุกรรมสมัยใหม่ และเทคโนโลยีทางการเงิน ซึ่งตัวอย่างแนวโน้มการพัฒนาเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดดเหล่านี้ คาดว่าจะเป็นปัจจัยสนับสนุนหลักที่ช่วยทำให้เศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มที่จะกลับมาขยายตัวได้เข้มแข็งขึ้น แนวโน้มสำคัญที่จำเป็นต้องมีการติดตามอย่างใกล้ชิด อาทิการรวมกลุ่มทางการค้าและการลงทุนที่จะมีความหลากหลายเพิ่มมากขึ้น การแข่งขันที่คาดว่าจะรุนแรงขึ้นในการเพิ่มผลิตภาพและสร้างความหลากหลายของสินค้าและบริการที่ตอบโจทย์รูปแบบชีวิตใหม่ๆ

นอกจากนั้น ประเทศไทยคาดว่าจะเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัยระดับสุดยอดในปี ๒๕๗๔จะก่อให้เกิดโอกาสใหม่ๆ ในการตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้บริโภคสูงอายุที่จะมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการคาดการณ์ว่าครอบครัวไทยจะมีขนาดเล็กลงและมีรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้น ประชากรในประเทศไทยจะมีช่วงอายุที่แตกต่างกันและจะมีกลุ่มคนช่วงอายุใหม่ๆ เพิ่มขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ดังนั้น การเตรียมความพร้อมของประชากรให้มีคุณภาพและการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ในการผลิตและการบริการของประเทศจะเป็นความท้าทายสำคัญในระยะต่อไป

ในขณะเดียวกัน โครงสร้างประชากรที่เข้าสู่สังคมสูงวัย อาจทำให้เกิดความต้องการแรงงานต่างชาติเพิ่มมากขึ้นเพื่อทดแทนจำนวนแรงงานไทยที่ลดลง ซึ่งปัจจัยด้านการเปิดเสรีในภูมิภาคและความก้าวหน้าของการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งในภูมิภาคจะทำให้การเคลื่อนย้ายแรงงานและการย้ายถิ่นมีความสะดวกมากขึ้น และเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายประชากรเข้าออกประเทศเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มประชากรที่มีศักยภาพซึ่งมีแนวโน้มในการเคลื่อนย้ายไปเรียนหรือทำงานในทั่วทุกมุมโลกสูงขึ้น ทั้งนี้ การย้ายถิ่นส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหาโอกาสทางเศรษฐกิจที่ดีขึ้น จึงอาจจะเป็นไปได้ที่ประเทศไทยจะยังคงเป็นประเทศผู้รับของประชากรจากประเทศเพื่อนบ้านขณะที่ประชากรไทยโดยเฉพาะแรงงานทักษะอาจมีแรงจูงใจในการย้ายถิ่นไปยังประเทศที่มีระดับการพัฒนาที่ดีกว่า อาจทำให้การแย่งชิงแรงงานมีความรุนแรงมากขึ้น ซึ่งจะยิ่งทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงของบริบทสังคมไทย

นอกจากนี้ ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศคาดว่าจะมีความรุนแรงมากขึ้นทั้งในเชิงความผันผวน ความถี่ และขอบเขตที่กว้างขวางมากขึ้น ซึ่งจะสร้างความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สิน ระบบโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น ตลอดจนระบบผลิตทางการเกษตรที่สัมพันธ์ต่อเนื่องกับความมั่นคงด้านอาหารและน้ำ ขณะที่ระบบนิเวศต่างๆ มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง และมีความเป็นไปได้ค่อนข้างสูงในการสูญเสียความสามารถในการรองรับความต้องการของมนุษย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างไรก็ดี ระดับความรุนแรงของผลกระทบอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกและความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศต่าง ๆ ดังกล่าวที่แต่ละประเทศจะต้องเผชิญจะมีความแตกต่างกัน ทำให้การเป็นสังคมสีเขียวการรักษาและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการจะได้รับความสำคัญและความสนใจจากนานาประเทศรวมทั้งประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกรวมถึงการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหารมีแนวโน้มที่จะมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้นกฎระเบียบและข้อตกลงด้านสิ่งแวดล้อมจะมีความเข้มข้นและเข้มงวดขึ้น โดยกรอบการพัฒนาตามข้อตกลงระหว่างประเทศต่างๆ ที่สำคัญ เช่น เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และบันทึกความตกลงปารีสจะได้รับการนำไปปฏิบัติอย่างจริงจังมากยิ่งขึ้น

แนวโน้มเหล่านี้จะก่อให้เกิดความท้าทายต่อการพัฒนาประเทศในหลายมิติ ทั้งในส่วนของการจ้างงานและอาชีพ สาขาการผลิตและบริการใหม่ๆ ความมั่นคงของประเทศอันเกิดจากภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาชญากรรมไซเบอร์ รูปแบบการก่อสงครามที่ใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือ การเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ เทคโนโลยีและสินค้าและบริการ การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่รวดเร็วและคาดการณ์ได้ยากการเกิดขึ้นของโรคระบาด และโรคอุบัติใหม่ที่จะส่งผลให้การเฝ้าระวังด้านการสาธารณสุขในประเทศมีความสำคัญมากขึ้นอาจนำไปสู่ปัญหาความเหลื่อมล้ำที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นได้ หากไม่มีมาตรการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและรองรับผลกระทบต่างๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ซึ่งรวมถึงการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบพลิกผันที่จะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะอย่างยิ่งหากการเข้าถึงเทคโนโลยีโครงสร้างพื้นฐาน และองค์ความรู้สมัยใหม่มีระดับความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มประชากรต่างๆ โดยการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมดังกล่าวจะส่งผลต่อทั้งการจ้างงานและอาชีพที่จะมีรูปแบบและลักษณะงานที่เปลี่ยนไป มีความต้องการแรงงานที่มีสมรรถนะสูงเพิ่มมากขึ้น หลายอาชีพอาจหายไปจากตลาดงานในปัจจุบันและบางอาชีพจะถูกทดแทนด้วยระบบอัตโนมัติโดยเฉพาะอาชีพที่ต้องการทักษะระดับต่ำก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อความมั่นคงและคุณภาพชีวิตของประชาชนที่ปรับตัวไม่ทันหรือขาดความรู้และทักษะที่ทันกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปกระแสโลกาภิวัตน์ที่จะทำให้เกิดการพัฒนาขยายความเป็นเมือง วิถีชีวิตที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศที่อาจจะมีความแปรปรวนมากยิ่งขึ้น ซึ่งปัจจัยทั้งหมดดังกล่าวจะส่งผลให้ปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำของประเทศมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น

จากปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติต่างๆข้างต้น เห็นได้ว่าบริบทและสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีพลวัตสูง และมีความซับซ้อนหลากหลายมิติ ซึ่งจะส่งผลต่ออนาคตการพัฒนาประเทศอย่างมาก ดังนั้น การพัฒนาประเทศจึงจำเป็นต้องมียุทธศาสตร์การพัฒนาที่ครอบคลุมทุกมิติและทุกด้านการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง มีความร่วมมือในลักษณะประชารัฐจากภาคส่วนต่างๆ ในรูปแบบของหุ้นส่วนการพัฒนาที่เป็นการดำเนินงานอย่างบูรณาการ เนื่องจากทุกมิติการพัฒนามีความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน โดยประเทศไทยจำเป็นต้องมีทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ มีความรู้ สมรรถนะ และทักษะที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ สามารถรู้เท่าทันและปรับตัวให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข มีอาชีพที่มั่นคง สร้างรายได้ ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์และกติกาใหม่ๆ และมาตรฐานที่สูงขึ้น โดยเฉพาะในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วซึ่งจำเป็นต้องมีการพัฒนาระบบและปัจจัยส่งเสริมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องไปพร้อมกัน ทั้งในส่วนของระบบ

การเรียนการสอน และการพัฒนาทักษะฝีมือที่สอดคล้องกันกับการพัฒนาของคนในแต่ละช่วงวัย ระบบบริการสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งการให้ความสำคัญกับการส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับเป็นเจ้าของเทคโนโลยีและนวัตกรรมก้าวทันโลก จากการต่อยอดการพัฒนาบนพื้นฐานนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐ ส่งผลให้เกิดการสร้างห่วงโซ่มูลค่าทางเศรษฐกิจในทั้งภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตร และภาคบริการ กระจายผลประโยชน์จากการพัฒนา ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ และนำไปสู่การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกภาคส่วน

นอกจากนี้ ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหาร การรักษาไว้ซึ่งความหลากหลายเชิงนิเวศ การส่งเสริมการดำเนินชีวิตและธุรกิจ และการพัฒนาและขยายความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่องที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมกับการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวเนื่องกับลักษณะการใช้พื้นที่ที่ชัดเจน ขณะที่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ กฎหมาย ระบบภาษีต้องมีกลยุทธ์การพัฒนาที่สามารถอำนวยความสะดวกและส่งเสริมให้ประเทศมีศักยภาพการแข่งขันที่สูงขึ้น และสามารถใช้จุดแข็งในเรื่องตำแหน่งที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของประเทศให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศมากขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญของการรวมกลุ่มความร่วมมือกับนานาประเทศในระดับภูมิภาคและระดับโลก เพื่อกระชับและสร้างสัมพันธไมตรี เสริมสร้างความสัมพันธ์ทางการทูต ซึ่งจะก่อให้เกิดการสร้างพลังทางเศรษฐกิจและรักษาความมั่นคงของประเทศ โดยจำเป็นต้องสร้างความพร้อมในการที่จะยกระดับมาตรฐานและมีการปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบกติกาสากลในด้านต่างๆ ขณะเดียวกันประเทศไทยจำเป็นต้องเร่งให้มีการปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดีและมีเสถียรภาพทางการเมือง มีการส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจเพื่อให้เกิดความรักความสามัคคี และลดความขัดแย้งภายในประเทศ โดยที่นโยบายการพัฒนาต่างๆ จำเป็นต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับโครงสร้างและลักษณะพฤติกรรมของประชากรที่อาจจะมีความแตกต่างจากปัจจุบันมากขึ้น

ดังนั้น ภายใต้เงื่อนไขโครงสร้างประชากร โครงสร้างเศรษฐกิจ สภาพสังคม สภาพภูมิอากาศสิ่งแวดล้อม และปัจจัยการพัฒนาต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ส่งผลให้ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการวางแผนการพัฒนาที่รอบคอบและครอบคลุม อย่างไรก็ตาม หลายประเด็นพัฒนาเป็นเรื่องที่ต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินงานเพื่อให้เกิดการปรับตัวซึ่งจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างการขับเคลื่อนการพัฒนาให้ประเทศเจริญก้าวหน้าไปในอนาคตจึงจำเป็นต้องกำหนดวิสัยทัศน์ในระยะยาวที่ต้องบรรลุ พร้อมทั้งแนวยุทธศาสตร์หลักในด้านต่างๆ เพื่อเป็นกรอบในการขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างบูรณาการบนพื้นฐานประชารัฐเพื่อยกระดับจุดแข็งและจุดเด่นของประเทศ และปรับปรุงแก้ไขจุดอ่อนและจุดด้อยต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ โดยยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นเป้าหมายใหญ่ในการขับเคลื่อนประเทศ และถ่ายทอดไปสู่แผนในระดับอื่น ๆ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติทั้งในระดับยุทธศาสตร์ ภารกิจและพื้นที่ ซึ่งรวมถึงพื้นที่พิเศษต่างๆ อาทิ เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเพื่อให้การพัฒนาประเทศสามารถดำเนินการได้อย่างมั่นคง มั่งคั่ง และ ยั่งยืน

๓. วิสัยทัศน์ประเทศไทย

"ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง" หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า "มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน" เพื่อสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติทางการทหาร เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วนมีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจนเศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่างๆทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศเพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดรับกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญาทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษาและการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุก

ภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ **"ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน"** โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย

๒) ขีดความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้

๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ

๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม

๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ

๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

๔. ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

๔.๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

(๑) การรักษาความสงบภายในประเทศ

(๒) การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง

(๓) การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ

(๔) การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มิใช่ภาครัฐ

(๕) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

๔.๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(๑) การเกษตรสร้างมูลค่า

(๒) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

(๓) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว

(๔) โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก

(๕) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

๔.๓ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

(๑) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม

(๒) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต

(๓) ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑

(๔) การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย

(๕) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี

(๖) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

(๗) การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ

๔.๔ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

(๑) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ

(๒) การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี

(๓) การเสริมสร้างพลังทางสังคม

(๔) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง

๔.๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

(๒) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล

(๓) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

(๔) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

(๕) พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(๖) ยกระดับกระบวนทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

๔.๖ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวกรวดเร็ว โปร่งใส

(๒) ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่

(๓) ภาครัฐมีขนาดเล็กลง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

(๔) ภาครัฐมีความทันสมัย

(๕) บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึกมีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ

(๖) ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๗) กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น

(๘) กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

๑.๒ ร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

เทศบาลตำบลหนองไผ่ ได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นที่มีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทั้งนี้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.

๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) จะสิ้นสุดลงในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ และการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ อยู่ระหว่างการร่วมสร้างแผนฯ โดยมุ่งพัฒนา ๔ ด้าน ได้แก่

๑. **ด้านเศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม** (High Value-added Economy)

๒. **ด้านสังคมแห่งโอกาส และความเสมอภาค** High Opportunity Society

๓. **ชีวิตที่ยั่งยืน** (Eco-friendly Living)

๔. **ด้านปัจจัยสนับสนุนการพลิกโฉมประเทศ** (Key Enablers for Thailand's Transformation)

เมื่อแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ประกาศใช้ จึงจะดำเนินการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ต่อไป

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

➔ **แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)**

เนื่องด้วย แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) จะสิ้นสุดลงในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยการจัดทำแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) อยู่ระหว่างการจัดทำของแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ดังนี้

๑. แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ (อุดรธานี หนองคาย เลย หนองบัวลำภู บึงกาฬ)

๒. แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ (สกลนคร นครพนม มุกดาหาร)

๓. แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (ขอนแก่น กาฬสินธุ์ มหาสารคาม ร้อยเอ็ด)

๔. แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์)

๕. แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ (อุบลราชธานี ยโสธร ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ)

เมื่อแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ยังไม่ประกาศใช้ เทศบาลตำบลหนองไผ่ จะต้องจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) และเมื่อแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ประกาศใช้ จึงจะดำเนินการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาภาคฯ ต่อไป

แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)

๑. ยุทธศาสตร์บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน

๒. ยุทธศาสตร์แก้ปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๓. ยุทธศาสตร์สร้างความเข้มแข็งของฐานเศรษฐกิจภายในควบคู่กับ การแก้ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๔. ยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ

๕. ยุทธศาสตร์ใช้โอกาสจากการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจหลักภาคกลางและพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) เพื่อพัฒนาเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ๆ ของภาค

๖. ยุทธศาสตร์พัฒนาความร่วมมือและใช้ประโยชน์จากข้อตกลงกับประเทศ เพื่อนบ้านในการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตามแนวชายแดนและแนวระเบียงเศรษฐกิจ

➔ **แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (ขอนแก่น กาฬสินธุ์ มหาสารคาม ร้อยเอ็ด) ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)**

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดพ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางของการพัฒนากลุ่มจังหวัด ภายใต้ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ศักยภาพ บริบทของการพัฒนาที่ผ่านมาและในอนาคต รวมทั้งสภาพของปัญหาและความต้องการของประชาชน โดยมียุทธศาสตร์ของการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ดังนี้

เป้าหมายการพัฒนา

"นวัตกรรมนำ เกษตรกรรมยั่งยืน อุตสาหกรรมการเกษตร เชื่อมโยงการบริการ การท่องเที่ยว ระบบโลจิสติกส์และระบบราง"

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมาย

๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด ร้อยละ ๕

๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้การท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด ร้อยละ ๑๐

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : การพัฒนาศักยภาพการผลิตการเกษตรและอุตสาหกรรมการเกษตรให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

<u>๑. วัตถุประสงค์</u>

๑.๑ สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับภาคการเกษตร

๑.๒ เพิ่มคุณภาพผลผลิตทางการเกษตร และอุตสาหกรรมการเกษตรให้ได้มาตรฐาน

<u>๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด</u>

๒.๑ ร้อยละของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการเกษตรที่เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒.๕

๒.๒ จำนวนพื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืน ๑,๓๓๔,๐๐๐ ไร่

๒.๓ ร้อยละของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรม ที่เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕

<u>๓. แนวทางการพัฒนา</u>

๓.๑ เพิ่มประสิทธิภาพและมาตรฐานการผลิตของสินค้าเกษตร

๓.๒ พัฒนาและสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรและพืชเศรษฐกิจหลัก

๓.๓ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๓.๔ พัฒนาศักยภาพตลาดสินค้าทางการเกษตร

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : การพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการค้า การบริการและโลจิสติกส์

<u>๑. วัตถุประสงค์</u>

๑.๑ เพิ่มมูลค่าการค้าและการบริการกลุ่มจังหวัด

๑.๒) เพิ่มผลิตภาพแรงงานในกลุ่มจังหวัด

<u>๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด</u>

๒.๑ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการค้าและการบริการของกลุ่มจังหวัด ร้อยละ ๑๐

๒.๒ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภาพแรงงาน ร้อยละ ๑๐

<u>๓. แนวทางการพัฒนา</u>

๓.๑ พัฒนาศักยภาพ SMEs และเครือข่ายผู้ประกอบการอย่างบูรณาการ

๓.๒ พัฒนาและเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพระบบโลจิสติกส์และระบบราง

๓.๓ พัฒนาคุณภาพฝีมือแรงงานและเพิ่มทักษะแก่ผู้ประกอบการ

๓.๔ พัฒนาระบบการตลาดผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : การเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวอย่างครบวงจร

<u>๑. วัตถุประสงค์</u>

๑.๑ จำนวนนักท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้น

๑.๒ เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวเนื่อง

๑.๓ จำนวนการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น

<u>๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด</u>

๒.๑ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด ร้อยละ ๑๐

๒.๒ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าจากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน ร้อยละ ๒๕

<u>๓. แนวทางการพัฒนา</u>

๓.๑ พัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวและเชื่อมโยงกับผลิตภัณฑ์ชุมชน

๓.๒ พัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ

๓.๓ ส่งเสริมกิจกรรมและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด

๓.๔ พัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนให้ได้มาตรฐานและไหมให้เป็นศูนย์กลางแฟชั่นผ้าไหมในนานาชาติ

➔ แผนพัฒนาจังหวัดมหาสารคาม ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)

แผนพัฒนาจังหวัดมหาสารคาม ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) อยู่ระหว่างการจัดทำ ทั้งนี้ ทางองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ได้แจ้งยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดมหาสารคาม (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) โดยในรายละเอียดสอดคล้องกับประเด็นการพัฒนาของจังหวัด (ประเด็นยุทธศาสตร์) รวม ๔ ประเด็น ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : ส่งเสริมและพัฒนาระบบ การผลิต การแปรรูปผลผลิต และการตลาดสินค้าเกษตร และอาหารคุณภาพ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : ส่งเสริมการค้า การลงทุน การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ และวัฒนธรรมเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : ส่งเสริมและพัฒนาการจัดการศึกษาเพื่อยกระดับสู่การเป็นศูนย์กลางบริการทางการศึกษาและวัฒนธรรมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน สู่สังคมรู้รักสามัคคี เทิดทูนสถาบันของชาติ เอื้ออาทรและสมานฉันท์

เมื่อแผนพัฒนาจังหวัดมหาสารคาม ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖–๒๕๗๐) ยังไม่ประกาศใช้ เทศบาลตำบลหนองไผ่ จะต้องจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดมหาสารคาม ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) และเมื่อแผนพัฒนาจังหวัดมหาสารคาม ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ประกาศใช้ จึงจะดำเนินการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดฯ ต่อไป

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดมหาสารคาม (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดมหาสารคาม (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) มีทั้งหมด ๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การจัดการศึกษาและสร้างสังคม แห่งการเรียนรู้ในท้องถิ่น

โดยให้ความสำคัญในการบริหารจัดการการศึกษาและพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาในท้องถิ่น ด้วยการเร่งสร้างแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น ตลอดจนมุ่งเน้นการพัฒนาทรัพยากรบุคคลด้านการศึกษาในท้องถิ่น ด้วยการเพิ่มศักยภาพ ประสิทธิภาพ คุณภาพ ความรู้ ทักษะสำหรับการเรียนการสอน รวมถึงการปลูกฝังจิตสำนึก และสร้างค่านิยมทางวัฒนธรรม คุณธรรม และจริยธรรมที่ดีงาม ให้แก่นักเรียน ครู บุคลากรทางการศึกษา และประชาชนในท้องถิ่น

<u>เป้าประสงค์ระดับยุทธศาสตร์</u>

๑. เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นสามารถเข้าถึงการบริการทางการศึกษาได้อย่างทั่วถึง

๒. เพื่อสร้างความพร้อมในภาคประชาชน โดยนำเอาภูมิปัญญามาสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับชุมชน

<u>กลยุทธ์หรือแนวทางการพัฒนา</u>

๑. พัฒนาคุณภาพบริหารจัดการการศึกษา และการบริการทางการศึกษา

๒. พัฒนาผู้เรียน ผู้สอน และบุคลากรทางการศึกษา

๓. สนับสนุนงานวิชาการและกิจกรรมทางการศึกษา

<u>ตัวชี้วัดระดับยุทธศาสตร์</u>

๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการเข้าถึงการบริการทางการศึกษา

๒. ร้อยละของสถานศึกษาที่มีการบริหารจัดการที่เข้มแข็ง

๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของแหล่งเรียนรู้

๔. จำนวนเด็ก/เยาวชน/นักเรียน/ประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรมที่ดีงาม

๕. จำนวนแผนงาน/โครงการในการจัดการความรู้ในหน่วยงานการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

๖. จำนวนแผนงาน/โครงการพัฒนานักกีฬาให้เป็นนักกีฬาทีมชาติหรือไปสู่ความเป็นนักกีฬาอาชีพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การสร้างความเข้มแข็งของสังคมและชุมชนในท้องถิ่น

โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่น มุ่งเน้นการส่งเสริมการประกอบอาชีพ ด้วยการสนับสนุนแนวทางการดำรงชีวิตภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การสนับสนุนแนวทางตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ตลอดจนการ

<u>เป้าประสงค์ระดับยุทธศาสตร์</u>

๑. เพื่อสร้างรากฐานความมั่นคงทางเศรษฐกิจในท้องถิ่นให้มีความพร้อมต่อการพัฒนาจังหวัด

๒. เพื่อเป็นเมืองศูนย์กลางแห่งการเชื่อมต่อระหว่างภูมิภาคในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และกลุ่มประเทศอาเซียน ทั้งในทางเศรษฐกิจ สังคม

<u>กลยุทธ์หรือแนวทางการพัฒนา</u>

๑. พัฒนาส่งเสริมการเกษตร การพาณิชย์และการลงทุน

๒. พัฒนาปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งน้ำสาธารณะ โบราณสถาน แหล่งท่องเที่ยวและจัดการสิ่งแวดล้อม

๓. สนับสนุนส่งเสริม ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

<u>ตัวชี้วัดระดับยุทธศาสตร์</u>

๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ที่เกิดจากการท่องเที่ยว

๒. ร้อยละของปริมาณน้ำที่จัดเก็บเพิ่มขึ้น

๓. ร้อยละของความยาวของถนนที่ได้รับการก่อสร้าง/บูรณะปรับปรุง

๔. จำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการส่งเสริมให้มีการพัฒนาเมืองโดยการวางผังเมืองที่ได้มาตรฐาน

๕. จำนวนโครงการ/กิจกรรมเกี่ยวกับขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม ประเพณี รวมถึงภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ได้รับการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์

๖. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การพัฒนาและเสริมสร้างประสิทธิภาพองค์กร

โดยให้ความสำคัญเกี่ยวกับการปฏิรูปองค์กร การปรับปรุง กฎ ระเบียบ และพัฒนามาตรฐานการทำงาน ด้วยการปรับบทบาทโครงสร้างและกลไกการจัดการ ลดขั้นตอนการควบคุมและสั่งการ โดยคำนึงถึงความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นเป็นหลัก และสามารถทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่นในจังหวัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการสร้างเครือข่ายการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชน ตลอดจนเพิ่มคุณภาพในการจัดบริการและให้บริการสาธารณะ พร้อมปลูกฝังจิตสำนึกของบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้มีความยึดมั่นในหลักคุณธรรม จริยธรรม พร้อมรับการตรวจสอบจากภาคประชาชนและยึดถือปฏิบัติตามระเบียบ กฎหมายอย่างเคร่งครัด รวมถึงพัฒนาระบบฐานข้อมูลและสร้างองค์ความรู้ใหม่ๆ ต่อการพัฒนาท้องถิ่น

<u>เป้าประสงค์ระดับยุทธศาสตร์</u>

๑. เพื่อให้บริการงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีประสิทธิภาพ มีความทันสมัย

๒. เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความรับผิดชอบต่อท้องถิ่นและต่อผลประโยชน์ของประเทศชาติโดยส่วนรวม

<u>กลยุทธ์แนวทางการพัฒนา</u>

๑. เพิ่มศักยภาพและประสิทธิภาพการทำงานของท้องถิ่น

๒. สนับสนุนช่วยเหลือและประสานการทำงานระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรและหน่วยงานอื่น

๓. สนับสนุนหน่วยงานอื่นในการพัฒนาตามที่กฎหมายกำหนด

<u>ตัวชี้วัดระดับยุทธศาสตร์</u>

๑. ร้อยละขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สามารถลดขั้นตอนและระยะเวลาในการให้บริการ

๒. ร้อยละของบุคลากรที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

๓. ร้อยละของงานบริการสาธารณะที่ได้จัดทำมาตรฐานหรือคู่มือการให้บริการ

๔. ร้อยละของบุคลากรที่ผ่านการประเมินหลังเข้ารับการอบรม/สัมมนาเพิ่มระดับของขีดความสามารถ/สมรรถนะ ตามแผนพัฒนาบุคลากรที่ส่วนราชการกำหนด

๕. ร้อยละของข้อมูลที่มีการครอบคลุม/ถูกต้อง/ทันสมัย/สนับสนุนการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนพัฒนาสามปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๖. ร้อยละขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ผ่านการประเมินมาตรฐานการปฏิบัติราชการ

๑.๕ ไทยแลนด์ ๔.๐ (THAILAND ๔.๐)

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นต้องมีความสัมพันธ์กับไทยแลนด์ ๔.๐ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาด้านเทคโนโลยีกลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ กลุ่มเครื่องมือ อุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม กลุ่มดิจิตอล เทคโนโลยีอินเตอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง โดยรายละเอียดไทยแลนด์ ๔.๐ มีดังนี้

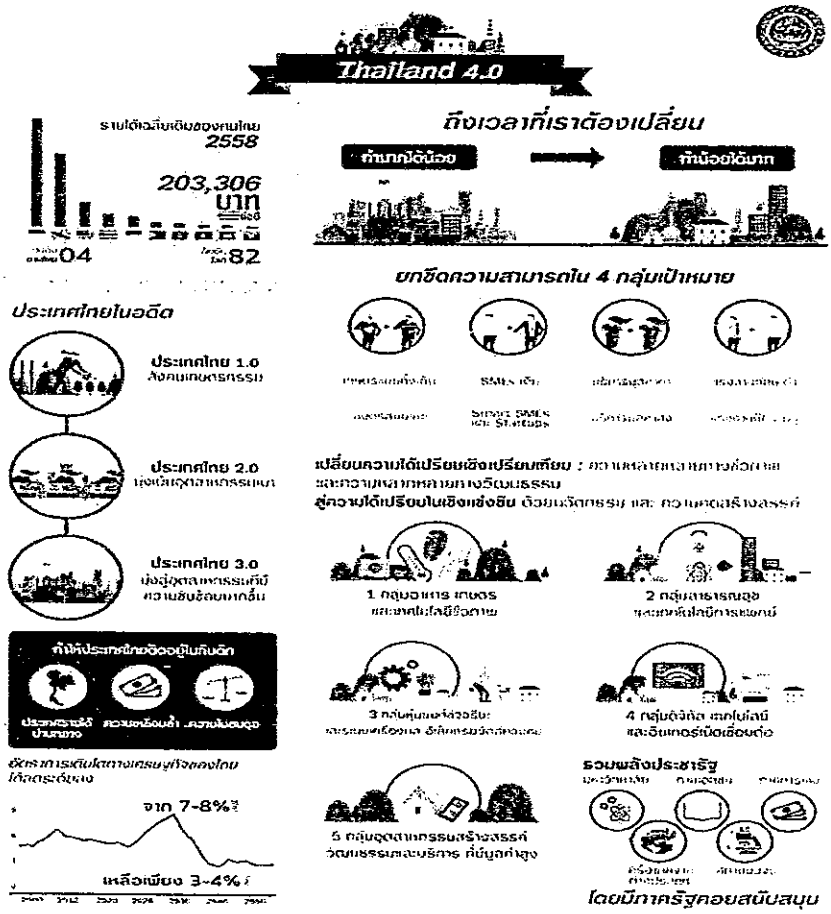

ประเทศไทย ๔.๐ ถือเป็นการพัฒนา เครื่องยนต์เพื่อขับเคลื่อนการเติบโตทางเศรษฐกิจชุดใหม่ (New Engines of Growth) ด้วยการเปลี่ยนแปลง ความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ ของประเทศที่มีอยู่ ๒ ด้าน คือ ความหลากหลายเชิงชีวภาพ และ ความหลากหลายเชิงวัฒนธรรม ให้เป็นความได้เปรียบในเชิงแข่งขัน โดยการเติมเต็มด้วยวิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา แล้วต่อยอดความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบเป็น ๕ กลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมาย ประกอบด้วย

๑. กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ (Food, Agriculture & Bio-Tech) อาทิ เทคโนโลยีการเกษตร (Agritech)เทคโนโลยีอาหาร (Foodtech) เป็นต้น

๒. กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ (Health, Wellness & Bio-Med) อาทิ เทคโนโลยีสุขภาพ (Healthtech) เทคโนโลยีการแพทย์ (Medtech) สปา (Spa) เป็นต้น

๓. กลุ่มเครื่องมือ อุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม (Smart Devices, Robotics & Mechatronics) อาทิ เทคโนโลยีหุ่นยนต์ (Robotech) เป็นต้น

๔. กลุ่มดิจิตอล เทคโนโลยีอินเตอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว (Digital, IOT, Artificial intelligence & Embedded Technology) อาทิ เทคโนโลยีการเงิน (Fintech) อุปกรณ์เชื่อมต่อออนไลน์โดยไม่ต้องใช้คน (IoT) เทคโนโลยีการศึกษา (Edtech) อี-มาร์เก็ตเพลส (E-Market place) อี-คอมเมิร์ซ (E-Commerce) เป็นต้น

๕. กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง (Creative, Culture & High Value Services) อาทิ เทคโนโลยีการออกแบบ (Designtech) ธุรกิจไลฟ์สไตล์ (Lifestyle Business) เทคโนโลยีการท่องเที่ยว (Traveltech) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริการ (Service Enhancing) เป็นต้น

๒. ยุทธศาสตร์ของเทศบาลตำบลหนองไผ่

๒.๑ วิสัยทัศน์

เทศบาลตำบลหนองไผ่ ได้กำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) เพื่อแสดงสถานการณ์ในอุดมคติ ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคตข้างหน้า ซึ่งจะสามารถสะท้อนถึงสภาพการณ์ของท้องถิ่นในอนาคตอย่างรอบด้าน ภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมด้านต่างๆ จึงได้กำหนดวิสัยทัศน์คาดหวังที่จะให้เกิดขึ้นในอนาคต ดังนี้

" เทศบาลตำบลหนองไผ่ ใส่ใจการศึกษา พัฒนาทุกด้าน สร้างงานให้ชุมชน "

๒.๒ ยุทธศาสตร์

คณะกรรมการพัฒนาเทศบาลร่วมกับประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ รวมทั้งองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้กำหนดยุทธศาสตร์ของเทศบาลตำบลหนองไผ่ ไว้ ๖ ด้าน ดังนี้

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๑ : พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๒ : พัฒนาเศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๓ : พัฒนาคนและสังคม

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๔ : พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๕ : พัฒนาการเมืองและการบริหาร

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซมเส้นทางคมนาคมให้ได้มาตรฐาน ให้สัญจรไป-มา ได้อย่างสะดวกทุกฤดูกาล

๒. เพื่อให้ทุกหมู่บ้านมีระบบไฟฟ้าสาธารณะ ส่องสว่างอย่างทั่วถึง

๓. เพื่อให้ทุกหมู่บ้านมีระบบการระบายน้ำที่ดี ในฤดูน้ำหลากสามารถป้องกันน้ำท่วมขัง

๔. เพื่อให้ทุกหมู่บ้านมีระบบน้ำประปา ทั่วถึงและได้มาตรฐาน

๕. เพื่อให้ประชาชนมีน้ำสะอาด และมีคุณภาพสำหรับอุปโภค-บริโภค

๖. เพื่อให้มีแหล่งน้ำสำหรับกักเก็บน้ำเพื่ออุปโภค-บริโภค และทำการเกษตรอย่างเพียงพอ

๗. ขุดลอกแหล่งน้ำ ลำคลอง และจัดสร้างแหล่งน้ำเพื่ออุปโภค-บริโภค และทำการเกษตร

๘. ขุดเจาะบ่อบาดาลเพื่ออุปโภค-บริโภค และทำการเกษตร

๙. เพื่อลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มมูลค่าการผลิต

๑๐. พัฒนาชุมชนและสังคมตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๑๑. ส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์

๑๒. ส่งเสริม สนับสนุนการทำเกษตรทางเลือก

๑๓. ส่งเสริม สนับสนุนการจจัดตั้งกองทุน และเพิ่มสวัสดิการ

๑๔. ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาระบบการศึกษาในสังกัด อปท.

๑๕. พัฒนาและเตรียมบุคลากรด้านการศึกษา

๑๖. ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เป็นเครื่องมือและประกอบการศึกษา

๑๗. ส่งเสริมการศึกษาในระบบ นอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย

๑๘. ส่งเสริมพัฒนาบทบาทและคุณภาพชีวิตของเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และด้อยโอกาส

๑๙. ส่งเสริมกิจกรรมด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีของชุมชน

๒๐. ส่งเสริมและสนับสนุนลานกีฬาชุมชน และการจัดการแข่งขันกีฬาประเภทต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

๒๑. ส่งเสริมสนับสนุนบุคลากรในหน่วยงานให้ ศึกษา อบรมหลักสูตรต่างๆ เพื่อให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๒๒. สนับสนุนและประสานกับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทุกระดับ เพื่อป้องกันและให้มีการปราบปรามและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่

๒๓. ส่งเสริม สนับสนุน และให้การรักษาพยาบาลประชาชนในระดับตำบล หมู่บ้าน และชุมชน ที่มีคุณภาพและมาตรฐาน

๒๔. ส่งเสริมสุขภาพและอนามัยของประชาชนในระดับหมู่บ้านและชุมชน ให้มีสุขภาพแข็งแรง

๒๕. ส่งเสริม สนับสนุน และร่วมมือกับส่วนราชการ หน่วยงาน มูลนิธิการกุศล และองค์กรที่เกี่ยวข้องในการเตรียมความพร้อมในการป้องกันภัย และการช่วยเหลือผู้ประสบภัย

๒๖. ส่งเสริม สนับสนุน และร่วมมือกับส่วนราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชนในการพัฒนา ฟื้นฟู และอนุรักษ์แหล่งน้ำ ลำคลอง และป่าไม้ให้มีความอุดมสมบูรณ์

๒๗. ส่งเสริม สนับสนุน และร่วมมือกับส่วนราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน ในการรณรงค์สร้างจิตสำนึก เพื่อป้องกันและแก้ปัญหามลพิษ และปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนท้องถิ่นทุกระดับ

๒๘. ส่งเสริม สนับสนุน ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการประสานงาน

๒๙. ส่งเสริมให้เกิดการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ตอบสนองความต้องการของประชาชนตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

๒.๔ ตัวชี้วัด

๑. จำนวนเส้นทาง/สะพานที่ได้รับการก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม และได้มาตรฐาน

๒. ร้อยละของครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้

๓. จำนวนหมู่บ้านที่ได้รับการติดตั้ง ซ่อมแซมไฟฟ้าสาธารณะให้ใช้งานได้ทุกจุด

๔. จำนวนหมู่บ้านที่มีระบบการระบายน้ำที่ดี

๕. จำนวนประปาชุมชนที่สะอาด มีคุณภาพ และสามารถบริการประชาชนได้อย่างเพียงพอ

๖. ร้อยละของครัวเรือนที่มีน้ำสำหรับอุปโภค-บริโภค สะอาด ปลอดภัย และเพียงพอ

๗. ร้อยละของพื้นที่การเกษตร/อุตสาหกรรม มีน้ำใช้อย่างทั่วถึงและเพียงพอ

๘. ร้อยละของผลผลิตเพิ่มขึ้น ประชากรมีรายได้เพิ่มขึ้น

๙. ร้อยละของโรงเรียน สพฐ. ทั้ง ๓ แห่ง ได้รับการสนับสนุนอาหารกลางวัน อาหารเสริมนม

๑๐. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลหนองไผ่ ได้รับการสนับสนุนอาหารกลางวัน อาหารเสริมนม รวมทั้งพัฒนาอาคารสถานที่ และระบบบริหารจัดการ

๑๑. ร้อยละของเด็กและเยาวชนได้ร่วมกิจกรรม

๑๒. เด็กเล็กได้มีความรู้ และทักษะเพิ่มขึ้น

๑๓. มีวัสดุ อุปกรณ์ การเรียนการสอน อย่างทั่วถึงและเพียงพอ

๑๔. อาสาสมัครในการช่วยเหลือชุมชนและประสานงานในชุมชน

๑๕. ส่งเสริมสวัสดิการสังคมสงเคราะห์ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุ ๘ หมู่บ้าน

๑๖. กลุ่มสตรี อาสาสมัครสาธารณสุข ได้ทำกิจกรรมร่วมกัน และสร้างความสามัคคี

๑๗. ประชาชนได้รับการบริการสาธารณสุขอย่างทั่วถึงทั้ง ๘ หมู่บ้าน

๑๘. จัดวางผังเมืองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นไปตามมาตรฐาน

๑๙. ส่งเสริมขนมธรรมเนียม จารีตประเพณี ศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น ๘ หมู่บ้าน

๒๐. ส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมลานกีฬาชุมชน และจัดการแข่งขันกีฬาประเภทต่างๆ ทั้ง ๘ หมู่บ้าน

๒๑. ส่งเสริมการฝึกอบรมอาสาสมัครป้องกันภัยและบรรเทาสาธารณภัยประจำหมู่บ้าน/ตำบล และกู้ชีพกู้ภัยตำบล ๘ หมู่บ้าน

๒๒. สนับสนุนให้มีวัสดุอุปกรณ์เกี่ยวกับการป้องกันและการช่วยเหลือเมื่อเกิดภัยพิบัติ

๒๓. เพื่อทัศนียภาพที่สวยงามประชาชนเห็นประโยชน์ของการปลูกป่า

๒๔. ส่งเสริม สนับสนุน และร่วมมือกับส่วนราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชนในการรณรงค์สร้างจิตสำนึก เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษและปัญหาสิ่งแวดล้อมของ ๘ หมู่บ้าน

๒๕. การกำจัดขยะ สิ่งปฏิกูลอย่างถูกวิธี ๘ หมู่บ้าน

๒๖. ส่งเสริมการเลือกตั้งตามระบบการปกครองแบบประชาธิปไตยและตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๒๗. ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมการบริหารงาน

๒๘. ส่งเสริมให้เกิดการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ตอบสนองความต้องการของประชาชน ตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

๑. ประชาชนได้ใช้เส้นทางคมนาคมที่มีมาตรฐาน สะดวก ปลอดภัย เพิ่มขึ้นร้อยละ ๗๐

๒. ร้อยละ ๑๐๐ ครัวเรือนในพื้นที่มีไฟฟ้าใช้

๓. ร้อยละ ๑๐๐ หมู่บ้านได้รับการติดตั้ง/ซ่อมแซมไฟฟ้าสาธารณะให้ใช้งานได้ทุกจุด

๔. มีระบบการระบายน้ำครบทั้ง ๘ หมู่บ้าน

๕. ประชาชนมีน้ำที่สะอาด มีคุณภาพ และเพียงพอในการอุปโภค-บริโภค ร้อยละ ๑๐๐

๖. ร้อยละ ๗๐ ของพื้นที่การเกษตร/อุตสาหกรรม มีน้ำใช้อย่างทั่วถึงและเพียงพอ

๗. ประชาชนมีทักษะในการประกอบอาชีพด้านการเกษตร และการปศุสัตว์

๘. ร้อยละ ๗๐ ของประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

๙. ร้อยละ ๗๐ การศึกษามีคุณภาพและมาตฐาน เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

๑๐. ประชาชนได้ร่วมกิจกรรมส่งเสริมประเพณี วัฒนธรรม การท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการของท้องถิ่น

๑๑. ร้อยละ ๑๐๐ ประชาชนเข้าถึงบริสาธารณสุข มีสุขภาพแข็งแรง

๑๒. ร้อยละ ๗๐ ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๑๓. ร้อยละ ๗๐ สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติได้รับการฟื้นฟูและอนุรักษ์

๒.๖ กลยุทธ์

๑. พัฒนา ปรับปรุง ซ่อมแซมถนน/สะพานให้ได้มาตรฐาน ให้สัญจรไป-มา ได้อย่างสะดะวกทุกฤดูกาล

๒. จัดให้มีไฟฟ้าส่องสว่างให้เพียงพอและทั่วถึงทั้งตำบล

๓. วางระบบท่อระบายน้ำสองฝั่งข้างของถนนทุกเส้นภายในหมู่บ้านทั้ง ๘ หมู่บ้าน

๔. พัฒนาระบบประปาให้สะอาด มีคุณภาพ และเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน

๕. ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาแหล่งน้ำ

๖. ส่งเสริม สนับสนุน การขุดเจาะบ่อบาดาล

๗. ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาอาชีพ

๘. ส่งเสริม สนับสนุนพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านการศึกษา

๙. ส่งเสริม สนับสนุนพัฒนาด้านสาธารณสุข

๑๐. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ลดอุบัติเหตุจราจรทางบก

๑๑. ส่งเสริม สนับสนุนและจัดกิจกรรมงานทางด้านศาสนาศิลปวัฒนธรรมประเพณี วันสำคัญของชาติ

๑๒. ส่งเสริม สนับสนุนและจัดให้มีการละเล่นกีฬานันทนาการ การพักผ่อนหย่อนใจและจัดให้มีสถานที่ที่เหมาะสมอย่างเพียงพอ

๑๓. ส่งเสริม สนับสนุนสวัสดิการสังคม

๑๔. ส่งเสริมฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑๕. ส่งเสริมการเพิ่มศักยภาพของบุคลากรและองค์กรให้มีความสามารถในการพัฒนา

๑๖. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดี

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

๑. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค และสาธารณูปการ เพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนและเศรษฐกิจ

๒. การพัฒนาระบบการศึกษา และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น

๓. ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความเข้มแข็งในชุมชน และสถาบันครอบครัว

๔. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิต เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส

๕. ส่งเสริมสนับและสนับสนุนการควบคุมโรคติดต่อ การป้องกัน และการแก้ไขปัญหายาเสพติด

๖. ส่งเสริมให้ท้องถิ่นมีความสามารถและมีศักยภาพในการสนับสนุนงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ตลอดจนการรักาความสงบเรียบร้อยในท้องถิ่น

๗. ส่งเสริมและสนับสนุนงานอาสาสมัครกู้ชีพของเทศบาลตำบลหนองไผ่

๘. ส่งเสริมการกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และมลภาวะสิ่งแวดล้อมในชุมชน

๙. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการอนุรักษ์ฟื้นฟูและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑๐. การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ของเทศบาลตำบลหนองไผ่ ได้ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และTrend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านการศึกษา ด้านผังเมือง ด้านเทคโนโลยี ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

<u>จุดแข็ง (S : Strength-s)</u>

๑. มีพื้นที่อุดมสมบูรณ์เป็นแหล่งปลูกพืชที่สำคัญ
๒. มีเส้นทางคมนาคมที่สะดวกในการสัญจร และขนส่งผลผลิตทางการเกษตรออกสู่ตลาด
๓. มีการอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีไว้เป็นอย่างดี
๔. ไม่มีปัญหาด้านสังคมที่รุนแรง
๕. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในรูปแบบของประชาคม การประชุมวางแผนเตรียมงาน
๖. มีการประสานร่วมมือกันระหว่างเทศบาลกับส่วนราชการต่างๆ
๗. มีเทศบาลที่พร้อมจะให้บริการสาธารณะและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน

<u>จุดอ่อน (W : Weakness)</u>

๑. ผลผลิตทางการเกษตรราคาต่ำ
๒. เกษตรกรยังนิยมใช้สารเคมี
๓. ขาดระบบชลประทานที่ดี ทำให้มีปัญหาการขาดแคลนน้ำเพื่อทำการเกษตร
๔. ประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ
๕. กลุ่มอาชีพยังขาดเงินทุนและการเรียนรู้ต่างๆ
๖. ประชาชนขาดความรู้ด้านการผลิต การแปรรูป การตลาด และการเพิ่มมูลค่าการผลิต
๗. ประชาชนขาดความกระตือรือร้นในการช่วยเหลือตนเอง
๘. ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในกลุ่มวัยรุ่น
๙. การใช้ทรัพยากรธรรมชาติ และการทำลายสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น ก่อให้เกิดปัญหาภัยธรรมชาติและส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนในท้องถิ่น
๑๐. ไม่มีแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่
๑๑. ภาษีรายได้ที่จัดเก็บเองมีจำนวนจำกัด และบางครั้งก็ไม่สามารถจัดเก็บได้อย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย
๑๒. งบประมาณที่ได้รับจัดสรรไม่เพียงพอต่อการพัฒนา
๑๓. เทศบาลมีงบประมาณจำกัด ไม่สามารถพัฒนาท้องถิ่นได้ตามความต้องการของประชาชนได้อย่างครอบคลุมและทั่วถึง
๑๔. ปริมาณงานของเทศบาลตำบลหนองไผ่มีมาก บุคลากรมีไม่เพียงพอ บุคลากรบางตำแหน่งได้รับมอบหมายงานให้ทำหลายหน้าที่ ทำให้งานเกิดความล่าช้า

๑๕. กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาทำให้จ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติสับสนขาดความชัดเจน

๑๖. การนำข้อมูลเทคโนโลยีสารสนเทศไปปรับใช้ในการทำงานยังมีน้อย

๑๗. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ บางครั้งเกิดความล่าช้าและเกิดข้อผิดพลาด

๑๘. ประชาชนบางส่วนขาดการตื่นตัว และให้ความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่นน้อย

๑๙. เทศบาลขาดการจัดระเบียบของท้องถิ่น และขาดการบังคับใช้อย่างเคร่งครัด

<u>โอกาส (O : Opportunity)</u>

๑. จังหวัดมหาสารคาม หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสนับสนุนงบประมาณให้เทศบาลดำเนินการตามแผนงานโครงการตามแนวทางยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนาของเทศบาล

๒. มีเส้นทางคมนาคมเชื่อมระหว่างจังหวัด สามารถรองรับการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจ

๓. เป็นเมืองที่สงบ ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่เรียบง่าย ปราศจากเหตุการณ์รุนแรง

๔. เป็นพื้นที่ขนาดเล็ก เหมาะแก่การพัฒนา

๕. นโยบายของรัฐบาลในการส่งเสริมการกระจายอำนาจการปกครองท้องถิ่น โดยการสร้างดุลยภาพระหว่างการกำกับดูแล และความเป็นอิสระของท้องถิ่นในการบริหารจัดการงบประมาณและบุคลากรของท้องถิ่น

๖. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ ให้การสนับสนุนการดำเนินงานของท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาด้านเศรษฐกิจท้องถิ่น ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ เป็นต้น

๗. พระราชบัญญัติกำหนดแผน และขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น

๘. รัฐบาลสนับสนุนให้แต่ละท้องถิ่นมีบทบาทในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู เผยแพร่ และถ่ายทอดวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นมากขึ้น

๙. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ สนับสนุนให้มีการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นอย่างเท่าเทียมกันและทั่วถึง

<u>อุปสรรค (T : Threat)</u>

๑. ประชาชนขาดระเบียบวินัย และขาดความร่วมมือ ทำให้ยากแก่การพัฒนา

๒. นโยบายรัฐบาลไม่สามารถถ่ายโอนงบประมาณมายังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ ทำให้การพัฒนาท้องถิ่นบางเรื่องต้องชะงัก

๓. กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับขาดความยืดหยุ่น หรือไม่เหมาะสมสอดคล้องกับภารกิจห้วงระยะเวลาในการจัดสรรและการเบิกจ่ายงบประมาณของรัฐบาลมีความไม่แน่นอน

๔. การดำเนินงานตามนโยบายต่างๆ ของรัฐบาลมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ความรับผิดชอบเพิ่มมากขึ้น ประกอบกับปัญหาในพื้นที่และความต้องการประชาชนมีมาก แต่ไม่สามารถปฏิบัติได้ครบถ้วนเนื่องจากจำกัดด้วยอำนาจหน้าที่และจำนวนงบประมาณที่มีจำกัด

๕. ความทันสมัยและกระแสวัฒนธรรมต่างชาติ ทำให้ประชาชนในท้องถิ่น ลืมรากฐานทางวัฒนธรรมที่มีอยู่ และหันไปนิยมวัฒนธรรมการบริโภคมากขึ้น

๖. ประชาชนมีหนี้สินแทบทุกครัวเรือน

๗. สภาพเศรษฐกิจตกต่ำ ทำให้การจัดเก็บรายได้มีน้อย

๘. ประชาชนไม่มั่นใจในนโยบายของรัฐบาลและผู้บริหาร
๙. ประชาชนขาดความสำคัญกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๑๐. ยังไม่มีความพร้อมที่จะรับการถ่ายโอนภารกิจจากส่วนกลาง

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ของเทศบาลตำบลหนองไผ่นั้น ได้ทำการประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา	ความต้องการ
๑. ปัญหาด้าน โครงสร้างพื้นฐาน และระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ	- การคมนาคมไม่สะดวก ถนนบางเส้นเป็นหลุม เป็นบ่อ สัญจรไปมาไม่สะดวก	- ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซมถนนในเขตพื้นที่ให้ได้มาตรฐาน รองรับการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมและเกษตรกรรมในอนาคต
	- ระบบประปาหมู่บ้านยังไม่ทั่วถึงและยังไม่สะอาดได้มาตรฐาน	- ขยายเขตระบบประปาให้ทั่วถึงทุกหมู่บ้าน - ก่อสร้าง ปรับปรุงระบบประปาให้สะอาดได้มาตรฐาน
	- ไฟฟ้าสาธารณะยังไม่เพียงพอ	- ขยายเขตไฟฟ้า และไฟทางสาธารณะให้ทั่วถึงทุกหมู่บ้าน
	- สัญญาณไฟจราจร ตามจุดต่างๆ ที่เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ และความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ยังมีไม่เพียงพอ	- ติดตั้งสัญญาณไฟกระพริบ เพื่อเตือนให้ระมัดระวัง ตามจุดต่างๆ ที่เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ และความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ให้ทั่วถึง และเพียงพอ
	- หมู่บ้านขยายมากขึ้น ทำให้ระบบการระบายน้ำยังไม่เพียงพอ	- มีรางระบายน้ำ สามารถระบายน้ำได้สะดวก ไม่อุดตัน
	- แหล่งน้ำเพื่ออุปโภค บริโภค และเพื่อทำการเกษตรในฤดูแล้ง ยังไม่เพียงพอ	- จัดหาแหล่งกักเก็บน้ำ - จัดหาแท็งค์น้ำ ถังน้ำเพิ่ม
	- แหล่งน้ำ คูคลองตื้นเขิน ทำให้เกิดน้ำท่วมขังในฤดูฝน และกักเก็บน้ำไว้ใช้ในฤดูแล้งได้น้อยลง	- ขุดลอก และกำจัดวัชพืช ตามแหล่งน้ำที่ตื้นเขิน เพื่อการระบายน้ำที่สะดวกและรวดเร็วขึ้น และยังสามารถกักเก็บน้ำไว้ใช้ในฤดูแล้งได้มากขึ้นด้วย

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา	ความต้องการ
๒. ปัญหาด้าน เศรษฐกิจ	- ประชาชนขาดอาชีพเสริมนอกฤดูกาลทำการเกษตร	- ส่งเสริมและให้ความรู้เรื่องการทำอาชีพเสริม การทำอุตสาหกรรมครัวเรือน โดยการรวมกลุ่มอาชีพ
	- ประชาชนมีภาระหนี้สินมาก	- ส่งเสริมให้ประชาชนทำการเกษตรและใช้ชีวิตแบบพอเพียง
	- ผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ	- ส่งเสริมให้มีการแปรรูปผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มมูลค่า
	- ขาดการรวมกลุ่มเพื่อประกอบอาชีพต่างๆ	- ส่งเสริมให้ประชาชนมีการรวมกลุ่มอาชีพต่างๆ
	- การระบาด และการป้องกันโรคต่างๆ ในสัตว์	- สนับสนุนงบประมาณในการจัดซื้อเวชภัณฑ์ยา และอุปกรณ์ป้องกันโรคระบาดต่างๆ ในสัตว์ ให้กับประชาชน - รณรงค์ร่วมกับประชาชนในการควบคุมและป้องกันโรคระบาดต่างๆ ในสัตว์ เช่น โรคปากเท้าเปื่อย โรคลัมปีสกิน ฯลฯ
๓. ปัญหาด้าน คน และสังคม	- อัตราการเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น ของประชาชนมีน้อย	- ส่งเสริมการศึกษานอกโรงเรียน การศึกษาระบบทางไกล
	- สื่อการเรียนการสอนยังไม่เพียงพอ เด็กนักเรียนไม่ได้รับการศึกษาต่อในระดับที่สูงกว่าชั้นพื้นฐาน และขาดงบประมาณในการศึกษาครอบครัวยากจน	- ส่งเสริม สนับสนุนสื่อการเรียนการสอนให้พอเพียง เด็กนักเรียนได้รับการศึกษาที่สูงขึ้น มีงบประมาณในการศึกษาเล่าเรียน
	- สถานที่ในการให้บริการด้านข้อมูลข่าวสาร สารสนเทศ มียังไม่เพียงพอ	- ส่งเสริม สนับสนุนศูนย์ข้อมูลข่าวสาร สื่อสารสนเทศ เพื่อการเรียนรู้ จัดที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้านให้เพียงพอ และปรับปรุงหอกระจายข่าวให้สามารถใช้งานได้ดี และทั่วถึง
	- วัฒนธรรมท้องถิ่นอันดีงาม ภูมิปัญญาชาวบ้านเริ่มสูญหาย	- จัดทำโครงการส่งเสริมการอนุรักษ์ภูมิปัญญาชาวบ้าน ให้กับเยาวชนรุ่นหลัง
	- ประชาชนยังขาดความสนใจ และความรู้ความเข้าใจในการรักษาสุขภาพและปัญหาด้านสุขอนามัย	- จัดทำโครงการรณรงค์ให้ความรู้แก่ประชาชน เกี่ยวกับโรคต่างๆ และการป้องกันตนเองเบื้องต้น
	- การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน	- ลดจำนวนผู้เสพยาเสพติดให้น้อยลง โดยส่งเสริมให้เยาวชนหันมาเล่นกีฬาและทำกิจกรรมอื่นๆ

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา	ความต้องการ
	- การระบาด และการป้องกันโรคระบาดต่างๆ	- สนับสนุนงบประมาณในการจัดซื้อเวชภัณฑ์ยา และอุปกรณ์ป้องกันโรคให้กับประชาชน - รณรงค์ร่วมกับประชาชนในการควบคุมและป้องกันโรคระบาดต่างๆ เช่น โรคไข้เลือดออก โรคติดเชื้อไวรัสโควิด ๑๙
	- ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์ถูกทอดทิ้งไม่ได้รับการดูแล	- จัดสรรเบี้ยยังชีพให้อย่างทั่วถึง
๔. ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	- พื้นที่ป่าในเขตเทศบาลมีน้อย	- รณรงค์ ส่งเสริมให้ประชาชนปลูกต้นไม้เพิ่มขึ้น และไม่ทำลายป่าไม้
	- ประชาชนบางครัวเรือน อุปโภคบริโภคน้ำที่ยังไม่สะอาด และมีสิ่งเจือปน เช่น จากน้ำฝน น้ำที่ไม่ได้คุณภาพ มีตะกอน	- รณรงค์ ส่งเสริมให้ประชาชนบริโภคน้ำที่สะอาด ถูกสุขลักษณะ
	- มลภาวะทางอากาศ	- รณรงค์ ให้ประชาชนไม่เผาหญ้า ตอซังข้าว เพื่อลดมลภาวะทางอากาศทำให้เกิดมลพิษ
	- ปัญหาการกำจัดขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล	- รณรงค์ให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจในการกำจัดขยะมูลฝอยในบ้านเรือนของตนเอง และทำให้ชุมชนของตนเองมีความน่าอยู่มากขึ้น
๕. ปัญหาด้าน การเมืองและการบริหาร	- ประชาชนบางส่วนยังขาดความรู้ความเข้าใจในระบบการบริหารงานส่วนท้องถิ่น	- ส่งเสริม สนับสนุนศูนย์ข้อมูลข่าวสารให้ประชาชนได้รับทราบ - เพิ่มพูนความรู้ให้กับสมาชิกสภาเทศบาล คณะผู้บริหาร พนักงานเทศบาล ลูกจ้าง และพนักงานจ้าง ตลอดจนเด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป
	- ประชาชนไม่ค่อยให้ความร่วมมือและให้ความสำคัญในการจัดกิจกรรมการมีส่วนร่วม	- ส่งเสริม และกระตุ้นให้ประชาชนเข้ามามีบทบาทในการมีส่วนร่วม
	- กระบวนการ การทำงานของบุคลากรในท้องถิ่น ยังไม่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้เท่าที่ควร	- พนักเทศบาล ลูกจ้าง และพนักงานจ้าง ต้องปรับปรุงกระบวนการทำงาน ให้สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ดีที่สุด

****

ส่วนที่ ๓
การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบ	หน่วยงานสนับสนุน
๑	ยุทธศาสตร์ด้านโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการ	-ด้านเศรษฐกิจ -ด้านบริการชุมชนและสังคม	-แผนงานเคหะและชุมชน -แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา	-กองช่าง	ทุกส่วนราชการ
๒	ยุทธศาสตร์ด้านเศรษฐกิจ	-ด้านเศษฐกิจ -ด้านบริการชุมชนนและสังคม	-แผนงานการเกษตร	-สำนักปลัด -กองสาธารณสุขฯ -กองสวัสดิการฯ	
๓	ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนและสังคม	-ด้านบริการชุมชนและสังคม	-แผนงานการศึกษา -แผนงานสาธารณสุข -แผนงานสังคมสงเคราะห์ -แผนงานเคหะและชุมชน -แผนงานการศาสนาวัฒนธรรม และนันทนาการ -แผนงานงบกลาง	-สำนักปลัด -กองคลัง -กองการศึกษาฯ -กองช่าง -กองสาธารณสุขฯ -กองสวัสดิการฯ	
๔	ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	-ด้านเศรษฐกิจ -ด้านบริการชุมชนและสังคม	-แผนงานสาธารณสุข -แผนงานเคหะชุมชน -แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	-สำนักปลัด -กองช่าง -กองสาธารณสุขฯ	
๕	ยุทธศาสตร์ด้านการเมืองและการบริหาร	-ด้านบริหารงานทั่วไป -ด้านบริการชุมชนและสังคม -การดำเนินงานอื่น	-แผนงานบริหารงานทั่วไป -แผนงานการรักษาความสงบภายใน -แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	-สำนักปลัด -กองคลัง -กองการศึกษาฯ -กองช่าง -กองสาธารณสุขฯ -กองสวัสดิการฯ	